

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Κατάθεση ψυχής

Στην **ΚΟΡΥΝΑ ΜΑΝΤΑΓΑΡΗ**
k.mantagari@realnews.gr

Χειμαρρώδης, με λόγο στέρεο και γάργαρο γέλιο, αυτή η εμβληματική ηθοποιός του αρχαίου δράματος σε κάνει να νιώθεις οικειότητα. Η **Καρυοφυλλιά Καραμπέτη**, λίγο πριν πατήσει τη σκηνή του Αρχαίου Θεάτρου της Επιδαύρου στις 25 και 26 Ιουλίου, μιλά στη **Realnews** για την παράσταση του **Γιάννη Χουβαρδά** «Οιδίπους, από το σκοτάδι στο φως», στην οποία υποδύεται τον Κρέοντα. Ξετυλίγει την ιδιαιτερότητα του ρόλου της, μοιράζεται πτυχές της παιδικής της ηλικίας στη Δόξα Διδυμοτείχου, ενώ αποκαλύπτει την αδυναμία που έχει στα ανίψια της, τα οποία φρόντιζε την περίοδο που ο αδελφός της ήταν οικονομι- κός μετανάστης στη Γερμανία.

■ **Ο «Οιδίπους, από το σκοτάδι στο φως» εί- ναι μια διαδοχή των δύο έργων του Σοφοκλή;**

Δεν παρουσιάζονται ο «Οιδίπους Τύραννος» και ο «Οιδίπους επί Κολωνών» το ένα μετά το άλλο, αλλά πρόκειται ουσιαστικά για ένα τρί- το έργο, μια διασκευή του Γιάννη Χουβαρ- δά, η οποία βασίζεται στα δύο έργα του Σο- φοκλή. Η συνθήκη είναι ότι ο Οιδίποδας βρί- σκεται σε μια ενδιάμεση κατάσταση ανάμεσα στη ζωή και στον θάνατο στο τέλος της ζωής του. Τη ζωή τη ζούμε αναγκαστικά προς τα εμπρός, αλλά την καταλαβαίνουμε μόνο αν τη δούμε προς τα πίσω. Οπότε και εδώ ξεκι- νάμε από μια συνθήκη που θυμίζει τον «Οι- δίποδα επί Κολωνών», όλα τα πρόσωπα της οικογένειάς του είμαστε δίπλα του σε αυτή τη στιγμή που η παραγμένη του συνειδηση βρίσκεται πολύ κοντά σε κώμα, στον θάνα- το και περιμένουμε την εξιλέωση, τον θάνα- το και την ανάληψή του και μαζί και τη δική μας λύτρωση. Κάποια στιγμή αρχίζουν μέσα σε αυτή την παραγμένη συνειδηση του Οιδί- ποδα να έρχονται εικόνες από το παρελθόν, από αυτά που συνέβησαν στον «Οιδίποδα Τύραννο», οπότε έχουμε μια συνεχή μετάβα- ση από το ένα έργο στο άλλο, οι σκηνές των δύο έργων μπλέκονται μεταξύ τους, μέχρι να φτάσουμε στην τελική κάθαρση που είναι η λύτρωση του Οιδίποδα και μαζί και των θε- ατών, ελπίζω. Γιατί όλοι καλούμαστε να ζή- σουμε αυτή την πνευματική περιπέτεια και ο καθένας να αναλογιστεί τη δική του ζωή, όλο αυτό το ταξίδι της ύπαρξης. Γιατί συμβαί- νουν αυτά που μας συμβαίνουν, γιατί ζούμε έτσι, γιατί υποφέρουμε. Τα πέντε πρόσωπα του χορού συγκροτούν μια παράξενη ομά-

δα από αφιερωμένα όντα, η οποία λειτουρ- γεί σαν ένα παράλληλο σύμπαν και φροντί- ζουν όλα τα τελετουργικά, είναι οι φροντιστές ενός ιδιότυπου μυστηριακού νεκροταφείου, υπάλληλοι ενός γραφείου τελετών. Η μουσι- κή του έργου είναι θρησκευτική, έρχεται μέ- σα από ένα εκκλησιαστικό όργανο, το οποίο παίζει ζωντανά επί σκηνής ο συνθέτης Αγγε-

“Υπάρχει μια πλατρεία της νεότητας. Έναν ώριμο άνθρωπο, ο οποίος έχει κατασταλάξει μέσα του σε πείρα και σοφία, είναι κρίμα η κοινωνία να τον βάζει στο περιθώριο και, αντί να τον φροντίζει με ευγνωμοσύνη, να τον τιμωρεί επειδή τόλημψε να γεράσει. Ανέναντι στη γυναίκα σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό”

λος Τριανταφύλλου, που είναι και ένα από τα πέντε μέλη του χορού.

■ **Ο Γιάννης Χουβαρδός αναδεικνύει την τρα- γικότητα του Οιδίποδα.**

Κατά τον Αριστοτέλη, ο «Οιδίπους Τύραννος» είναι η πιο τέλεια τραγωδία που μας έχει κληρο- δοτηθεί. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Γιάν- νης Χουβαρδός καταπιάνεται με τέτοιο εγχείρ- ημα. Εδώ το υπερφυσικό είναι παρόν με δι- άφορες μορφές και στα δύο έργα, οποιαδή- ποτε αναζήτηση για βαθύτερο νόημα έχει μια σχέση με τον θεό, η οποία μπορεί να έχει διά- φορες μορφές αγάπης ή μίσους, φόβου ή πε- ριφρόνησης, να είναι θετική ή αρνητική και δεν υπάρχει χρόνος και χώρος. Όλα εί- ναι ρευστά, γιατί συμβαίνουν μέσα στο όνειρο της συνειδησης του Οιδίποδα, όπου συνυπάρ-

χουν πολλοί τόποι και χρόνοι. Αλλά και τα πρόσωπα συγχέονται μεταξύ τους, γί' αυ- τό και οι περισσότεροι ηθοποιοί εμφανίζο- νται σε δύο ρόλους, χωρίς να είναι διακριτά τα όρια του ενός ρόλου από τον άλλον. Η Στεφανία Γουλιώτη υποδύεται ταυτόχρονα την Ιοκάστη και τον Θησέα, η Αντιγόνη με- ταμορφώνεται στον Τειρεσία, η Ισμήνη εί- ναι και ο Εξάγγελος που αναγγέλλει την αυ- τοκτονία διά απαγχονισμού της Ιοκάστης, την αυτοτύφλωση του Οιδίποδα. Υπάρχει και ένας άλλος ρόλος, του αρχαιοφύλακα, που ερμηνεύει ο Νίκος Χατζόπουλος, ένα πρόσωπο επινοημένο από τον Χουβαρδό, που παίρνει διάφορες μορφές σε αυτό το ονειρικό ταξίδι. Αυτό που ζητάμε από τον θεατή είναι να μην κάθεται εκείνη την ώρα να ψάχνει σε ποιο έργο βρισκόμαστε και τι είναι αυτό το πρόσωπο, αλλά να αφε- θεί σε αυτή την ποιητική φιλοσοφική νο- ηματική του έργου και να κάνει μαζί μας το ψυχικό ταξίδι, απολαμβάνοντας το κεί- μενο, το οποίο είναι μεστό νοημάτων και συνδυάζει την αστυνομική διάσταση της αναζήτησης της ταυτότητας που έχει ο «Οι- δίπους Τύραννος» με το λυρικό, θρησκευ- τικό κομμάτι του «Οιδίποδα επί Κολωνών».

■ **Εσείς πιστεύετε στο θείο;**

Είναι τόσο παράξενη και πολυδιάστατη η ζωή μας. Εχω περάσει προσωπικά από πολ-

λά στάδια, της απόλυτης πίστης στην παιδική μου ηλικία, των ερωτημάτων κατά την εφη- βεία και τα νεανικά μου χρόνια, προσπάθη- σα και εγώ να εξηγήσω τον κόσμο μέσα από την επιστημονική απόδειξη, όμως θεωρώ ότι όλα τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου εί- ναι πολύ μακριά από την αντιληπτική μας ικα- νότητα. Η στάση μου απέναντι στα μεγαλειώδη ερω- τητήματα είναι ακρι- βώς μια αίσθηση ότι δεν γνωρίζω τίποτα. Αφήνω όχι ένα, πολλά παρά- θυρα στο άγνω- στο, γιατί θεω- ρώ ότι οι πέντε αι- σθήσεις και ο νους μας είναι πεπερα- σμένα. Ως θνητό ον, και εγώ έχω την ανάγκη να πι- στεύω ότι όλα αυ- τά έχουν έναν βα- θύτερο σκοπό που είναι πέρα από την κατανόησή μας. Η θητεία μας στην αγάπη, η ένωσή μας με το θείο, κάποιο στόχο έχουν όλα αυτά. Είναι τόσο έντονη η αίσθη- ση της ματαιότητας, που έχω την ανάγκη να υπάρχει μια πνευματική μεταφυσική εξήγηση.

■ **Πώς είναι να υποδύεστε έναν άνδρα;**

Κατ' αρχάς, θέλω να πω ότι συμβαίνει και σε άλλους ρόλους, όπως της Στεφανίας Γουλιώ- τη που υποδύεται και τον Θησέα, γιατί η πα- ράστασή μας είναι πάνω από φύλα και ηλι- κίες. Εγώ δεν ερμηνεύω έναν άνδρα, αλ- λά παίζω μια γυναίκα, η οποία μετα- μορφώνεται σε άνδρα. Η σκη- νοθετική έμπνευση αντλεί- ται από το έθιμο των ορ- κισμένων παρθένων της Αλβανίας, που έχουν το όνομα

«Υπάρχει ηλικιακός ρατσισμός στην κοινωνία μας»

Με αφορμή την παράσταση του Γιάννη Χουβαρδά «Οιδίπους, από το σκοτάδι στο φως», στην οποία υποδύεται τον Κρέοντα, η Καρυοφυλλιά Καραμπέτη προχωρά σε μια βαθιά εξομολόγηση για τη ζωή της, τις παιδικές μνήμες της, τη σχέση της με το θείο και για τη θέση της ως γυναίκας

